

BỒ ĐỀ HẢI

Vạn Phật Thánh Thành

Số 03, Tháng 04, 1992

2001 Talmage Road, Talmage, CA 95481-0217

Đọc trong số này

- Khai Thị
- Vạn Sự, Nhân Là Quý
- Vạn Phật Bảo Sám
- Hám Sơn Đại Sư: Pháp Ngữ 1
- Kiếp Tầm
- Sinh Hoạt Thánh Thành:
Hàng Ngày
- Thông Báo

Phát Hành

Dharma Realm Buddhist Assn.
Long Beach Sagely Monastery
3361 East Ocean Boulevard
Long Beach, CA 90803
Tel./ Fax. (562) 438-8902
E-mail: BoDeHai@aol.com
www.saigon.com/~fopusa/

Khai Thị

Thuyết ngày 22 tháng 3 tại Vạn Phật Điện

Thế gian, vạn sự vạn vật đều thuyết pháp cho mình nghe. Loài hữu tình thuyết pháp. Loài vô tình cũng thuyết pháp. Pháp mà chúng thuyết ra đều là pháp bất nhị. Hề mình thấu suốt thì pháp gì cũng là pháp bất nhị. Hề mình không hiểu, chẳng rõ thì pháp ấy là thứ thiên thù vạn biệt, vô lượng vô biên. Và do đó, học chúng không bao giờ học cho xong dạng. Chẳng phải rằng: "Pháp môn vô lượng thế nguyên học" sao! Song trong một đời này pháp môn thì thật quá nhiều, không thể kể xiết; càng học thì pháp càng nhiều thêm, càng học thì càng thấy học không cách chi hết nổi. Phải biết:

*"Về nguồn, chẳng hai nẻo.
Phương tiện, lăm của vô."*

Thật nhiều cửa phương tiện đấy, song le cửa nào cũng đưa mình tới pháp "bất nhị". Pháp môn bất nhị này không phải dễ tu đâu. Bởi vì khi đi con đường này, mình sẽ gặp đủ mọi hoàn cảnh trái ngang, nghịch thuận, gian nan. Nếu mình có thể chấp nhận và nhẫn nại được mọi thử thách, vượt qua mọi cảnh giới thì ắt hẳn sẽ thành tựu. Hề việc khó nhẫn mà mình có thể nhẫn được thì đó tức là mình thấu hiểu Phật Pháp. Gặp chuyện khó nhẫn, mình chịu thua không nhịn được thì chẳng bước vô dạng "cửa", chẳng vượt qua được thử thách, khảo nghiệm.

Kệ rằng:

*"Mọi sự là thử thách,
Xem anh làm gì nó!*

*Đụng chuyện mà chẳng ngờ, (là thử thách)
Phải từ đầu luyện lại! (công phu)"*

(còn tiếp)

Vạn Sự, NHÂN LÀ QUÝ

Hòa Thượng Tuyên Hóa

Mật quyết cho người tu: ăn ít. Vì sao? Bởi vì ăn ít thì dục niệm sẽ ít. Ít dục niệm tức là sẽ tri túc. Hề biết tri túc thì thường an lạc. Hề thường an lạc thì không sanh phiền não. Chẳng có phiền não thì sẽ sinh Bồ Đề. Có Bồ Đề là đặc giải thoát. Được giải thoát thì có thể nhậm vận tự tại, tự tại sống và chết, tự tại sanh khởi trí huệ. Tự tại đối với mọi chuyện. Đây là con đường mà người tu nào cũng phải bước qua. Cho nên các ban hãy nỗ lực.

Người tu cần phải luôn nhẫn nại. Đối với bất kỳ chuyện gì lại thử thách, lạ khảo thì phải dùng lòng nhẫn nhục mà hứng chịu. Cẩn rằng chịu đựng, sóng gió ngừng lại thì tự nhiên sẽ yên ổn.

Công việc được giao cho làm, nếu mình chẳng thích, cũng cứ nhẫn nại làm đi. Lâu lâu, công việc làm quen rồi thì mình sẽ cảm thấy tự nhiên, chẳng có chi phải khó chịu. Nói tóm, bất luận là việc gì, mình phải hết lòng mà làm. Chớ sanh tâm biếng nhác, hoặc chỉ làm lấy lệ. Nếu mình có thái độ:

*"Ngày nào còn khoác áo tu,
Thì còn gõ mõ đánh chuông cho
chùa."*

thì mình đi ngược lại với đạo rồi đó; mình là kẻ mà cây Phật để kiếm áo mặc, nhờ Phật mà tìm miếng ăn. Phí thời giờ, nhất định chẳng ra chi.

Cả đời tôi, lấy hai chữ "Nhân Nại" làm gương soi. Bất cứ gặp hoàn cảnh nào tôi cũng không đầu hàng, chỉ đem lòng nhân nại. Khi tôi ở Mãn Châu, nóng lạnh gì tôi cũng nhân nại. Vào lúc khí hậu lạnh cực độ, tôi cũng chẳng mang giày dép gì, cứ đi chân không trên tuyết. Đến độ chân lạnh cóng đau buốt nhưng tôi vẫn nhẫn, do đó chẳng cảm thấy đau gì cả. Vào lúc nhiệt độ lên cao, nóng đến nổi đầu hoa mắt váng; đi ngoài đường, trời xoay đất chuyển. Người thường chắc chắn phát cuồng. Song tôi không thấy quan trọng đến thế. Sau khi ngồi nghĩ một lúc tôi lại khôi phục như thường. Cho nên "nhân nại", hai chữ này là pháp bảo mà tôi dùng nó để khắc phục mọi gian nan, chịu nóng chịu lạnh, nhân mưa nhân gió, nhịn đói, nhịn khát. Nhân nại mọi thứ mà chẳng đầu hàng.

Sau khi xuất gia rồi, tôi càng dốc lòng tu hạnh nhẫn nhục. Khi có người chưởi rửa, tôi coi như chẳng nghe thấy, hoặc coi đó như là lời ca hát, do đó nên bình an vô sự. Có kẻ đánh tôi song tôi tuyệt đối không trả đũa, chỉ đem tấm lòng hòa hoãn, thái độ bình lặng lại tiếp nhận. Tôi cũng nhân nại đi tụng kinh hai thời công phu sáng chiều. Sớm tinh sương, dù đang ngủ ngon hề nghe đánh bảng thì tôi lập tức thức dậy, súc miệng rửa mặt, lên điện đứng chờ. Lúc nào tôi cũng đến trước 5 phút, chẳng bao giờ trễ. Từ khi bắt đầu xuất gia cho đến nay, chuyện gì tôi cũng dùng lòng nhân nại để hành sự. Khi Tôi đi tham phòng học hồi bên ngoài, chưa bao giờ tôi đi trễ, dù chỉ một phút, tất cả các công khóa như công phu sáng chiều, nghe kinh thuyết pháp, v.v... Đó là quá khứ của tôi, là kinh nghiệm bản thân, nay nói lại cho quý vị biết.

Muốn tu hành cho chân chính thì các vị chẳng thể biếng nhác. Khi làm việc, chỉ sợ là mình chậm trễ, đi sau kẻ khác. Làm việc, không thể thiếu lòng nhân nại. Việc khó nhịn phải ráng nhịn; chuyện khó chịu đựng phải cố chịu đựng cho cùng. Nhân nhục hết mọi thứ: Đó là kim chỉ nam của người tu vậy. Huống hồ chúng ta chỉ là kẻ đang học tu, tập tu thì mình càng phải nhân nhục hơn nữa. Dù phải nhân nhục đến chỗ chẳng cách gì nhân thêm nữa, mình vẫn tiếp tục nhẫn!

*Nhịn một chút, gió yên sóng bật.
Lùi một bước, biển lặng trời trong.*

Chẳng thể tùy tiện nổi giận, bọ đầu giận đó. Phải biết lửa vô minh (lửa giận) hay đốt sạch rừng công đức. Đây là danh ngôn rất chí lý, cũng là lời dạy kinh nghiệm. Các vị hãy nhớ lấy, chớ khơi lửa giận hờn.

Các vị chẳng nên tùy tiện nổi nóng: Đừng nên có thái độ lúc nào cũng cho cái này không đúng, chê cái kia là sai; thấy cái gì cũng không hợp mắt; nhìn cả bầu trời không thứ gì vừa ý mình. Nếu các vị lùi lại một bước, nghĩ rằng: "Nhân! Nhân", thì mọi sự sẽ êm đẹp, tất cả phiền toái đều tiêu dung.

Chúng ta là kẻ tu, mình phải chân thật mà hành sự. Không được làm biếng cũng không thể buông lung, mà phải nghiêm cần giữ quy củ của đạo tràng. Nhưng không phải ngày ngày đi nghe kinh không hề vắng mặt là đủ, còn những việc khác thì bê bối. Suy nghĩ như vậy không thể chấp nhận được.

Đi cúng ngộ, đi tụng công phu sáng, công phu chiều hay đi tham gia nghi lễ, các bạn phải mau tới đại điện cho sớm, chớ trễ. Vậy thì tương lai quả báo mới viên mãn; còn không, cứ trễ nãi như vậy hoài thì đến lúc thời cơ để khai ngộ, các bạn cũng sẽ vuột mất. Cho nên làm việc trễ nãi thì công đức không thể viên mãn.

Kẻ tu đừng nên tự mình biện hộ, cứ cho rằng mình là phải. Tất cả mọi sự:

"Như thị nhân, như thị quả"

Trồng nhân tốt thì được quả tốt; trồng nhân ác thì gặt quả ác. Đó là định luật của trời đất. Cho nên nếu nhân trồng viên mãn thì quả trở tròn đầy. Trồng loại nhân nào thì gặt loại quả đó. Đó là điều mà mình phải hiểu cho thật thấu đáo, chẳng thể coi nó như gió thổi qua tai.

Vạn Phật Bảo Sám

Cứ vào mùa xuân, hàng năm Vạn Phật Thành có tổ chức lay sám Vạn Phật. Lễ sám căn cứ vào kinh Phật Thuyết Vạn Phật Danh. Kinh Hoa Nghiêm dạy:

*Như Lai rất khó được thấy, nghe
Chúng sanh ức kiếp mới đặng gặp.*

Thời Mạt Pháp, nghe được tên Phật, thấy được tượng Phật đã là nhân duyên thù thắng lắm. Nay nhờ sám Vạn Phật, chúng ta sẽ nghe, sẽ đọc tụng, lễ lay, cúng dường tán thán hơn mười ngàn đức Phật. Thật công hạnh nào thù thắng bằng! Đức Phật vốn luôn hiện tiền phóng quang gia bị cho chúng sanh. Chỉ bởi ta phiền não, ngu ám, chẳng thành tâm nên ta chẳng tiếp xúc được từ quang của Ngài. Do đó trọng tâm của sám Vạn Phật là để ta, với phương pháp lễ lay chư Phật, chân thành sám hối với tự tâm và với Phật, mọi lỗi lầm, ác nghiệp đã tạo. Đức Thế Tôn dạy rằng hề ai cung kính, thành tâm lễ Phật thì vô lượng tội nghiệp tức thời tiêu diệt, vô biên phước đức đồng thời cụ túc.

Lễ Vạn Phật Sám sẽ kéo dài từ 18/4 đến ngày 10 tháng 5, nhằm vào ngày Phật Đản.

Thối khóa tu sám sẽ rất tinh tấn và trang nghiêm theo đúng truyền thống do chư tổ đặt ra. Sám pháp bao quát cầu an, cầu siêu và hồi hướng.

Các vị đạo hữu có lòng tham dự Pháp Hội thù thắng này xin liên lạc với Vạn Phật Thành.

Pháp Ngữ 1

Hám Sơn Đại Sư

(tiếp theo hai số trước)

Phàm kẻ tu hành có hai loại: có kẻ bước ngộ sau tu, có kẻ trước tu sau ngộ. Ngộ cũng có hai thứ: Loại giải ngộ và chứng ngộ. Nếu nhờ nơi ngôn giáo văn tự của chư Phật chư Tổ mà tâm sáng ra thì đó gọi là giải ngộ. Những kẻ giải ngộ đa số khi dụng thật tế, gặp chuyện đối cảnh, thì lạc vào tri kiến, chẳng dùng đặng điều sở học. Đó là bởi do tâm chẳng tiêu dung được cảnh. Mà ngược lại bị cảnh chướng ngại ngăn trệ. Sự giải ngộ như vậy gọi là Tương Tự Bát Nhã. Tu vậy chưa phải là chân tu.

Kẻ chứng ngộ thì ngay nơi tự tâm mà hạ thủ công phu. Khi y dụng công đến cực điểm - chỗ mà thiên gia gọi là sông cạn sạch, núi sập mất - hốt nhiên trong một niệm mọi sự ngừng bật, y thấu suốt tự tâm bản tánh. Khi đó y có cảm nhận như gặp lại cha mẹ mình, mọi nghi ngờ dứt sạch. Thật như kẻ uống nước, nóng lạnh tự biết, chẳng thể thổ lộ cho kẻ khác rõ kinh nghiệm của mình lúc đó. Kẻ như vậy gọi là chân tu, thật ngộ.

Ngộ rồi thì sau dùng kinh nghiệm ngộ ấy để dung hội tâm và cảnh; trừ sạch hiện nghiệp, lưu thức, vọng tưởng, tình lự. Ấy là lúc tiêu dung mọi thứ thành một mùi vị chân tâm.

Song le sự chứng ngộ có nông cạn, có thâm sâu: Có kẻ từ nơi gốc, nơi chỗ căn bản mà dụng công, phá sập sào huyết của tám thức, phá banh hầm hố vô minh. Với một bước nhảy, y tiến thẳng vào đất ngộ, chẳng có pháp gì khác. Đây là kẻ thượng lợi căn. Sự chứng ngộ của y thâm sâu lắm.

Ngoài ra, những lối khác đều là tu từ từ, sự chứng ngộ nông cạn hơn. Dù gì đi nữa, mình chỉ sợ rằng kẻ tu hễ đạt được một chút xú thì đã hài lòng cho là đủ rồi. Tối kỵ là bị chết cứng nơi cửa chấp chờn bóng dáng*. Khi gốc rễ tám thức chưa chặt đứt thì những gì mình làm, mình kinh nghiệm đều là do thức thân biến hiện ra cả. Cho nên, nếu mình nhận chúng là chân thật thì đứng là nhận giặc làm con.

Cổ nhân dạy:

*Học đạo chi nhân bất thức chân,
Chỉ vì từng tiền nhận thức thân,
Vô lượng kiếp lai sinh tử bốn,
Si nhân nhận tác bốn lai nhân.*

Diễn nghĩa:

Kẻ tu chẳng rõ đâu là thật (Phật tánh),
Do vì xưa nay chỉ biết Thân (vọng thức),
Bao kiếp tới giờ, gốc sinh tử,

Cứ làm chằng si (vô minh) làm ông chủ (tự tánh).

Đó là cái cửa tối quan yếu mà mình phải xuyên qua. Cho nên ý nghĩa của "đốn ngộ, tiệm tu" là dạy mình trước hết phải khai ngộ thấu triệt; song le, do tập khí, thói quen xấu chưa trừ sạch, nên mình phải dựa vào chân lý vừa giác ngộ để phát khởi sức quán chiếu thì nghiệm tâm. Tiêu dung được một phần cảnh giới thì chúng được một phần pháp thân. Dứt sạch một phần vọng tưởng thì hiển bày một phần bốn trí. Đây hoàn toàn là kết quả của sự dụng công miên mật. Hễ từ nơi cảnh giới (nơi việc hàng ngày, việc trước mắt, việc đời, việc chợ...) mà rèn luyện thì mới đắc lực, mới càng có hiệu quả.

**Cửa chấp chờn bóng dáng*: cửa tức là chỉ sáu giác quan tai, mắt, mũi, lưỡi, thân, ý. Đây là chỉ những kinh nghiệm của tâm thức do giác quan đem lại. Những kinh nghiệm này hoàn toàn là thứ hư vọng không thật.

Kiếp Tầm

*Bây giờ anh đã biết
Sẽ không còn bao lâu
Sao anh vẫn đam mê?
Vẫn chạy theo khoái lạc
Theo chuyện mang khổ đau?*

*Sống và chết qua mau
Nào chắc gì bám víu
Tất cả như hư không
Như giấc mơ đêm xuân.*

*Trông con tầm quay quay
Chốc lát chết trong cuốn
Anh về đâu anh ơi?
Đắng cay sao thoát chết.*

*Biết chẳng anh, lối thoát?
Cuộc đời là màn kịch
Hãy để huệ đàm chời
Để vọng tưởng qua đi.*

Sinh Hoạt Thánh Thành Hàng Ngày

Sáng

3:30	Thức dậy
4:00 - 5:00	Công phu khuya
5:00 - 7:00	Tịnh tọa / Lạy Đại Bi Sám
6:15 - 6:45	Điểm tâm (dành cho cư sĩ)
7:00 - 8:00	Tụng kinh Hoa Nghiêm
8:00 - 10:45	Chấp tác / Học
11:00 - 12:20	Cúng Ngọ & Thọ Trai

Chiều

1:00 - 2:30	Lạy Đại Bi Sám
2:30 - 5:00	Chấp tác / Học
5:15 - 6:15	Tịnh tọa
6:30 - 7:30	Công phu chiều
7:30 - 9:00	Thính kinh
9:00 - 9:30	Trì Lăng Nghiêm Tâm Chú và Hồi Hương
9:30 - 10:30	Tự tu
10:30 tối	Chỉ tịnh

Chương Trình Cuối Tuần

giống như hàng ngày, ngoại trừ:

8:00 - 10:45	sáng Trì chú Lăng Nghiêm
2:30 - 5:00	chiều Trì chú Đại Bi
7:30 - 9:00 tối	Đề tài thuyết giảng như sau:

Thứ sáu: **-Phẩm Minh Pháp (Kinh Hoa Nghiêm).**
Hòa Thượng Tuyên Hóa

Thứ bảy: **-Đại Cương Kiến Trúc Tàu**
Gs. Trương Ngự Hoán
Viện Đại Học Bắc Kinh

Chủ nhật: **-Lục Tổ Đàn Kinh**
Pháp Sư Hằng Quý

Thông Báo

- Học Viện Dịch Kinh Quốc Tế (International Translation Institute) có chương trình thuyết giảng cuối tuần cho quý đạo hữu ở vùng Bay Area và San Jose. Các buổi giảng chủ đề là nhân sinh và việc ứng dụng Phật Pháp trong đời sống hàng ngày. Chương trình như sau:

Thứ bảy: 2 giờ tới 4 giờ chiều
do Thầy Hằng Lý và Thầy Hằng Đạt
chủ giảng

Chủ nhật: 9 giờ 30 tới 11 giờ 15 sáng
do Hòa Thượng Tuyên Hóa chủ giảng
bằng tiếng Quan Thoại và tiếng Anh
(có thông dịch sang Việt Ngữ nếu cần).

Về chi tiết, xin liên lạc (415) 692-5912

Sư Cô Hằng Cơ (415) 421-6117
Bác Ngộ Đạo (510) 886-4612
Bác Nguyệt (408) 258-4561

Địa chỉ:

International Translation Institute
1777 Murchison Dr.
Burlingame, CA 94010
Tel. (415) 692-5912

-Trường Đại Học Phật Giáo Pháp Giới sẽ mở một khóa hè Anh Ngữ tích cực tám tuần, từ ngày 22 tháng 6 tới ngày 14 tháng 8. Mục đích của khóa là chuẩn bị cho học viên thi TOEFL, nhập học các trường đại học, và áp dụng trong đời sống thực tế. Do đó chương trình sẽ chú trọng đến trau dồi khả năng nghe, nói, đọc và viết của học viên. Bạn sẽ học lối viết phân tích và bí quyết hiểu tiếng Anh. Bạn sẽ dự thảo luận, thuyết trình, luyện tập trong phòng Ngôn Ngữ Thực Nghiệm; đồng thời dự các buổi tham ngoạn để trau chuốt cách phát âm cho đúng giọng.

Chi tiết về chương trình, xin gọi (707) 462-0939 hay thư về Dharma Realm Buddhist University.